

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/219/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513216099
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7513216099.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobkyne S. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. P. XXX, zast. JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou so sídlom Košice, Štúrova 20, proti žalovanému J. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., P. XX, zast. JUDr. Vladimírom Kucharčíkom, advokátom so sídlom Košice, Štefánikova 40, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaniach žalobkyne a žalovaného proti rozsudku č.k. 15C/385/2013-319 zo dňa 11.1.2018 v znení opravných uznesení č.k. 15C/385/2013-368 z 10.9.2020 a 15C/385/2013-373 zo 16.10.2020 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

M e n í rozsudok v znení opravných uznesení a vyporiadáva bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že:

I. do výlučného vlastníctva žalobkyne prikazuje nehnuteľnosti: chata súp. č. 603 na parcele č. XXX/XX, parcela registra „C“ č. XXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX mX a parcela registra „C“ č. XXX/XX - ostatná plocha o výmere XXX mX zapísané na LV č. XXX v katastrálnom území Q. X., N. Q. P., okres Q. - okolie a parcela registra „C“ č. XXX/XX - ostatná plocha o výmere XX mX zapísaná na LV č. XXXX v katastrálnom území Q. X., N. Q. P., okres Q. - okolie vo všeobecnej hodnote XXX.XXX,- € a hnuťelné veci: nerezovú chladničku zn. H. v hodnote XXX,- €, pračku zn. H. v hodnote XXX,- €, nerezový sporák v hodnote XXX,- €, krovínorez zn. T. v hodnote XXX,- € a osobné motorové vozidlo zn. L. S XX, F.: KS-XXXDS v hodnote 3.000,- €, spolu hnuťelné veci v hodnote 3.520,- €,

II. do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje: osobné motorové vozidlo zn. V. Y., F.: KE-XXX DS, rok výroby XXXX v hodnote X.XXX,- €, motorovú pílu zn. T. XXX v hodnote XXX € a obchodný podiel v spoločnosti R., s.r.o., S.: XX XXX 596 v účtovnej hodnote 4.180,- €, spolu hnuťelné veci a majetkové práva v hodnote 13.300,- €.

III. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie hodnoty podielov sumu 75.811,- €, v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobkyňa a žalovaný sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, každý vo výške 2.442,25 € na účet Okresného súdu Košice - okolie, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým rozsudkom v znení opravných uznesení (ktorými podľa ust. § 224 Civilného sporového poriadku opravil nesprávne údaje a iné zrejme nesprávnosti v označení vyporiadávaných nehnuteľností a hnutelných vecí a v názve obchodnej spoločnosti, ako aj počítacie chyby v rozsudku) vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v k.ú. Q. X., a to chatu súp. č. XXX na parcele č. XXX/XX, parcelu registra „C“ č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m², parcelu registra „C“ č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere XXX m² a nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX v k.ú. Q. X., okres Q. - okolie, N. Q. P. ako parcela registra „C“ č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere XX m² v hodnote XXX.XXX,- €, chladničku zn. H. v hodnote XXX,- €, pračku zn. H. v hodnote XXX,- €, sporák v hodnote XXX,- € a krovínorez T. v hodnote XXX,- €, v celkovej hodnote XXX.XXX,- € (I.). Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal obchodný podiel v spoločnosti R. s.r.o. so sídlom Z. 5, Q., S.: XXXXXXXX v účtovnej hodnote X.XXX,- €, motorovú pílu zn. T. XXX v hodnote XXX,- €, osobné motorové vozidlo zn. V. Y., rok výroby XXXX, F.: KE-XXX DS v hodnote X.XXX,- € a osobné motorové vozidlo zn. L. S XX, F.: KS-XXX DS v hodnote X.XXX,- €, v celkovej hodnote XX.XXX,- € (II.). O. uložil povinnosť vyplatiť žalovanému na vyrovnanie podielov sumu XX.XXX,XX €, do XX dní od právoplatnosti rozsudku (S..) a náhradu trov konania stranám sporu nepríznačil (IV.).

X. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „P.“) k označeným hnutelným a nehnuteľným veciam a majetkovým právam patriacim do zaniknutého P., na tom skutkovom základe, že po rozvoze manželstva účastníkov rozsudkom N. súdu Q. - okolie č.k. XXP/XX/XXXX dňa XX.X.XXXX (ktorý nadobudol právoplatnosť XX.X.XXXX), k vyporiadaniu P. dohodou nedošlo. O. navrhovala do svojho výlučného vlastníctva prikázať nehnuteľnosti v kat. území Q. P. a osobné motorové vozidlo zn. L. a ostatný majetok prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom pri určení jej výplatnej povinnosti žiadala prihliadnúť na skutočnosť, že zo svojich výlučných prostriedkov vynaložila na nadobudnutie spoločného majetku sumu 19.916,- €, keďže bola výlučnou vlastníčkou 2 - izbového bytu na P. XX v Q. (nadobudnutého pred uzavretím manželstva), ktorý za trvania manželstva bol vymenený za väčší byt na P. XX v Q. (hodnota jej bytu v čase výmeny bola 600.000,- Sk, t.j. 19.916,- €) a tento byt neskôr predali. Žalovaný žiadal, aby predmetom vyporiadania boli tiež pasíva - záväzky manželov zo zmlúv o poskytnutých finančných pôžičkách v celkovej výške 16.270,- €, uzatvorených medzi ním a L. H. v sume 1.050,- € (č.l. 60), L. D. v sume 1.000,- € (č.l. 47), Y. P. v sume 900,- € (č.l. 48), ako aj záväzok zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej so spoločnosťou Quatro, ktorá bola poskytnutá za účelom financovania kúpy auta - príslušenstvo - motodiely, v kúpnej cene vo výške 3.730,- €. Zároveň žalovaný žiadal vyporiadať jeho výlučné prostriedky vo výške 300.000,- Čk, ktoré mu daroval jeho otec J. Q. (zmluva o darovaní zo dňa 15.12.1999 na č.l. 208), rovnako aj sumu 100.000,- Čk titulom pôžičky poskytnutej mu jeho otcom J. Q. v apríli 2007, ktorú mu nevrátil v dohodnutej lehote do konca roka 2012 a podľa potvrdenia zo dňa 8.1.2014 sa zaviazal pôžičku v sume 100.000,- Čk svojmu otcovi J. Q. vrátiť najneskôr do 31.12.2014.

3. V prejednávanej veci medzi stranami nebolo sporné, že predmetom BSM ku dňu jeho zániku (k 27.6.2021) boli nehnuteľnosti nadobudnuté za trvania manželstva evidované na LV č. XXX a č. XXXX v k.ú. Q. X. vo všeobecnej hodnote určenej znaleckým posudkom znalca S.. E. L. č. XX/XXXX v sume 146.000,- €, ktorú strany sporu nenamietali, ďalej hnutelné veci a osobné motorové vozidlá označené vo výrokovej časti rozsudku v zostatkových hodnotách, na ktorých sa strany sporu dohodli a taktiež obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Motoshop, s.r.o. v účtovnej hodnote ku dňu zániku BSM určenej znaleckým posudkom (č.l. 136) v sume 4.180,- €. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal tiež preukázať, že žalobkyňa pred uzavretím manželstva so žalovaným nadobudla členské práva v ÚBD Košice - Ťahanovce a nájomné práva k družstevnému bytu č. 12 na P. XX v Q., a to na základe rozhodnutia o pridelení družstevného bytu zo dňa 6.8.1991 a rozhodnutia Predstavenstva ÚBD Košice - Ťahanovce zo dňa 23.8.1991, ktoré (členské a nájomné práva k bytu) dohodou o prevode členských a nájomných práv a o majetkovom vysporiadaní zo dňa 3.12.1999 previedla na matku žalovaného D. Q., ktorá v tomto byte žila od roku 1997. Zistil tiež, že D. Q. darovacou zmluvou zo dňa 19.11.1999 previedla svoj 4-izbový byt na P. ul. v Q. na žalovaného, v ktorom manželia (účastníci) v tom čase bývali. Z čestného prehlásenia matky žalovaného D. Q. (č.l. 296) súd mal preukázať žalobkyňou tvrdené skutočnosti týkajúce sa bezplatného prevodu členského podielu k 2-izbovému družstevnému bytu na matku žalovaného a následne jej úmysel darovať 4-izbový byt na P. č. XX v Q. „synovi J. a jeho manželke S.“, pokiaľ A. Q. prehlásila, že žalobkyňa za jej byt na P. ul. žiadne peniaze nezaplatila, pričom vždy vnímala túto skutočnosť tak, že 4-izbový byt dala svojmu synovi a neveste.

4. Súd prvej inštancie spor právne posudzoval podľa ustanovení § 143, § 144, § 145 ods. 1 a 2, § 148 ods. 1, § 149 ods. 3 a § 150 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a vyporiadal hnutelné a nehnuteľné veci ako aj majetkové práva (obchodný podiel) patriace do zaniknutého BSM spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti rozsudku. Do vyporiadania BSM nezahrnul osobné motorové vozidlo zn. Toyota Yaris, nakoľko bolo odpredané tretej osobe po zániku manželstva (č.l. 311) za sumu 5.500,- €. Nevyporiadal ani prostriedky zo sporných pôžičiek, uzatvorených za trvania manželstva žalovaným s fyzickými osobami a so spoločnosťou Quatro (predmet financovania: auto - príslušenstvo - motodiely), resp. tieto „neodpočítal z podielu predstavujúceho čiastku žalovaného pri vyrovnaní“, o ktorých (pôžičkách) žalobkyňa nemala vedomosť, boli uzatvorené bez jej súhlasu a aj so zreteľom na rozporné tvrdenia žalovaného týkajúce sa účelu ich použitia s tým, že žalovaný nepredložil súdu žiadne dôkazy o tom, aké veci z týchto finančných prostriedkov zakúpil, ktoré by následne predstavovali masu BSM. Výpoveďou svedka J. Q., otca žalovaného, súd mal preukázané, že svedok v apríli 2007 požičal žalovanému 300.000,- Kč s tým, že žalovaný mal kúpiť pozemok na výstavbu domu, z tejto pôžičky mu žalovaný vrátil sumu 200.000,- Kč a 100.000,- Kč mu mal vrátiť do troch rokov, t.j. do roku 2010. V prípade pôžičky vo výške 100.000,- Kč, ktorú žalovaný doposiaľ svojmu otcovi nevrátil, pričom ju mal vrátiť do konca r. 2010, resp. najneskôr do 31.12.2014 (potvrdenie žalovaného na č.l. 211), súd vychádzajúc zo splatnosti pôžičky do roku 2010 dospel k záveru, že nárok je premlčaný a pokiaľ žalovaný plnil premlčanú pohľadávku, resp. sa dohodol s veriteľom na inom termíne splatnosti, toto pasívum nemôže mať žiaden dopad na vyporiadanie BSM, nakoľko v zmysle judikatúry „ak premlčacia doba na uplatnenie nároku na zaplatenie dlhu už uplynula, je správne, aby sa pri vyporiadaní BSM rozhodlo, že obaja spoluvlastníci sú povinní uhradiť takýto dlh v rovnakom pomere“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cz/6/1989, R 7/1991). Okrem toho dňa 15.12.1999 (zmluva o darovaní na č.l. 208) J. Q. žalovanému (svojmu synovi) daroval sumu 300.000,- Kč za účelom kúpy pozemku. Podľa tvrdení žalovaného táto suma 300.000,- Kč bola použitá na kúpu pozemku v k.ú. Q. P., ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V XXXX/XXXX, ako aj na počítačnú výstavbu rodinného domu. Súd prvej inštancie zastával názor, že suma 300.000 Kč predstavuje tzv. vnos žalovaného do spoločného majetku patriaceho do BSM, na ktorú vzal zreteľ pri vyporiadaní. Čo sa týka prevodu družstevného bytu žalobkyne, resp. členského podielu v družstve na matku žalovaného D. Q., jeho hodnota podľa vyjadrenia realitnej kancelárie predloženej žalobkyňou v čase prevodu bola 19.916,- €. Podľa dokladu predloženej žalovaným hodnota nehnuteľnosti bola min. vo výške 12.000,- € až 14.000,- €. Za tejto dôkaznej situácie súd prvej inštancie vyvodil skutkový záver, že všeobecná hodnota členského podielu v čase predaja bytu bola najmenej vo výške 14.000,- € a túto sumu započítal ako vnos žalobkyne na nadobudnutie spoločného majetku. Takto celkovú hodnotu hnutelných a nehnuteľných vecí a majetkových práv (hrubá masa BSM) zistil v sume 162.940,- €, ktorá bola odsúhlasená stranami sporu a všeobecná cena nehnuteľností bola stanovená znalcom. Konštatoval, že každá zo strán by mala dostať z BSM rovnaký podiel vo výške 81.470,- € (162.940 : 2). Pri zohľadnení (odpočítaní) vnosu žalovaného z oddeleného majetku vo výške 55.745,34 € [44.812,- € predaj bytu + 10.933,34 € darované prostriedky] a vnosu žalobkyne vo výške 14.000,- €, teda po odpočítaní sumy 69.745,34 €, vyčíslil tzv. čistú hodnotu BSM vo výške 93.597,336 € a hodnotu podielu každej zo strán vo výške 1/2 z BSM = 46.597,33 € (93.194,66 : 2). Keďže žalobkyňi boli prikázané veci v celkovej hodnote 146.520,- € (nehnuteľnosť + hnutelné veci) a žalovanému v hodnote 16.420,- € (hnuteľné veci + obchodný podiel), žalobkyňa by bola povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie hodnoty podielov sumu 85.922,67 € [46.597,33 - 16.420 = 30.177,33 + vnos žalovaného 55.745,34]. Vzhľadom na to, že žalovaný po rozvode manželstva odpredal motorové vozidlo zn. Toyota Yaris za sumu 5.500,- €, ktorú si ponechal, bolo potrebné túto sumu odrátať z čiastky 85.922,67 € - 5.500 = 80.922,67 € a k tejto sume pripočítať sumu 1.823,41 €, t.j. 1/2 z požičanej sumy 100.000,- Kč a výsledok predstavuje sumu 82.746,08 €, ktorú je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie hodnoty podielov, v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Pri úvahe o prisúdení nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobkyne súd prvej inštancie zohľadnil skutočnosť, že žalovaný vlastní rodinný dom v Obci Budimír a žalobkyňa požadovala, aby jej túto nehnuteľnosť súd prikázal do výlučného vlastníctva. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že vzhľadom na čiastočný úspech strán vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

5. Rozsudok napadli včas podanými odvolaniami žalobkyňa i žalovaný.

6. Žalobkyňa podané odvolanie odôvodnila odvolacími dôvodmi podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Nesúhlasila s vyporiadaním osobného motorového vozidla zn. Volvo v hodnote 3.000,- € patriaceho do zaniknutého BSM, pokiaľ ho súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného aj napriek tomu,

že strany sporu zhodne navrhovali toto vozidlo prikázať do jej výlučného vlastníctva, čo zodpovedalo aj doterajšiemu užívaciemu stavu. Namietala duplicitne do jej vlastníctva prikázané hnutelné veci, a to krovínorez v hodnote 120,- € a kosačku v hodnote 120 €, keďže v skutočnosti ide o jedinú vec - krovínorez je vlastne kosačka, čo ovplyvnilo výšku sumy konečného vyporiadania v jej neprospech. Vytkla súdu, že do vyporiadania masy BSM nezahrnul obchodný podiel v spoločnosti AVK MOTO, s.r.o., ktorý bolo potrebné vyporiadať, i keď vzhľadom na jeho hodnotu 0,- € to nemá nijaký vplyv na konečné vyrovnanie. Súd prvej inštancie nesprávne označil vo výroku vyporiadávaný obchodný podiel v spoločnosti motoshop.sk, s.r.o. (podľa súdu ide o spoločnosť MOTO, MOTOSHOP s.r.o.). Podľa žalobkyne súd prvej inštancie pochybil i pri tzv. širšom vyporiadaní, v ktorom posudzoval stranami tvrdené vnosy a pôžičky. Za najzásadnejšie (z pohľadu jej konečnej výplatnej povinnosti) pokladala nesprávne právne posúdenie otázky žalovaným tvrdeného vnosu v sume 44.812 €. Súd akceptoval tvrdenie žalovaného o tom, že 4 - izbový byt na ul. P. mu bol darovaný jeho matkou (len žalovanému), ktorý neskôr predal a predajom získané prostriedky boli investované do nadobudnutia domu na I.. Žalovaný však byt predal za sumu 43.152 €, preto nie je zrejmé, ako súd dospel k sume 44.812 €. Z darovacej zmluvy zo dňa 19.11.1999 vyplýva, že D. Q. 4-izbový byt na P. ul., v ktorom manželia bývali od r. 1997, previedla na žalovaného. Potvrdila, že prostriedky získané predajom 4-izbového bytu boli investované do nadobudnutia domu na I.. Z čestného prehlásenia D. Q. nachádzajúceho v spise, ako aj z logiky veci a zdravého rozumu vyplýva, že skutočným úmyslom bolo zameniť byty, pričom pani A. Q. chcela svoj byt dať obom manželom, nakoľko ona žila v 2 - izbovom družstevnom byte žalobkyne na P. ulici, ktorý žalobkyňa, resp. svoje členské a nájomné práva k tomuto bytu zmluvou zo dňa 3.12.1999 previedla na matku žalovaného. Akcentovala v tejto súvislosti, že A. Q. jasne a zrozumiteľne v čestnom vyhlásení prehlásila, že 4 - izbový byt na P. ul. prevádzala v úmysle previesť ho na oboch manželov, lebo žalobkyňa na ňu previedla svoj výlučný členský podiel k družstevnému bytu na P. ulici, pričom nemala nijaký racionálny dôvod svokre členský podiel (teda byt) darovať. Jednoducho si byty vymenili, čomu zodpovedal aj užívací stav, ktorý tu bol od roku 1997. Praktickým dôsledkom výmeny bytov bolo, že svokra im vlastne predala svoj 4-izbový byt na Ťahanovciach za cenu 2-izbového bytu. Keďže ona bola výlučnou vlastníčkou členského podielu, ktorý je majetkovým vyjadrením hodnoty družstevného bytu na P. ul. a členské a nájomné práva k tomuto bytu previedla na matku žalovaného D. Q., mala žalobkyňa za to, že kúpna cena za nadobudnutie 4 - izbového bytu bola ňou zaplatená v podobe hodnoty 2-izbového bytu, a preto sa nejedná o vnos žalovaného, ale ide o jej vnos do spoločného majetku. Zároveň trvala na tom, že hodnota členského podielu 2-izbového bytu na ul. P. v roku 1999 bola 19.900 €, čo vyplýva z predloženého potvrdenia realitnej kancelárie MH Real, s.r.o. Správne teda súd prvej inštancie nemal zohľadniť vnos na strane žalovaného, ale vnos na jej strane v sume 19.900 €, teda pri vyporiadaní jej mal zohľadniť sumu 9.950 €. Pokiaľ ide o právne posúdenie pôžičky poskytnutej otcom žalovaného v sume 100.000 Kč, podľa názoru žalobkyne v konečnom vyporiadaní túto pôžičku súd nesprávne zohľadnil, lebo ak ju považoval za premičanú, mal ju prikázať obom stranám a táto skutočnosť by matematicky nemala nijaký vplyv na konečné vyrovnanie. K daru 300.000 Kč od otca žalovaného uviedla, že z výpovede svedka J. Q. st. sa javí, že svedok vypovedal o pôžičke, ktorá bola pôvodne vo výške 300.000 Kč a následne sa znížila na sumu 100.000 Kč, ktorá mala byť použitá na kúpu pozemku. Mala za to, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané darovanie sumy 300.000 Kč, pričom zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.4.2016 nevyplýva, že ona pri konfrontácii so svedkom priznala, že o tejto finančnej čiastke vedela. V tejto súvislosti poukázala i na výpoveď svedka R. Q., ktorý vyvrátil tvrdenia svedka J. Q. o tom, že každé zo svojich detí obdaroval sumou 300.000 Kč a preto túto sumu daroval aj žalovanému. Záver súdu o zohľadnení vnosu 300.000 Kč preto neobstojí a je dôsledkom nesprávneho právneho posúdenia. Uviedla, že má záujem nadobudnúť nehnuteľnosti v hodnote 146.000 €, vozidlo zn. Volvo v hodnote 3.000 €, chladničku v hodnote 160 €, pračku v hodnote 100 €, sporák v hodnote 140 € a krovínorez v hodnote 120 €, spolu veci v hodnote 149.520 €. Celková masa BSM predstavuje 168.320 €, z čoho polovica činí 84.160 €, pričom ona nadobúda veci v hodnote 149.520 €, preto by mala zaplatiť žalovanému 65.360 € a po zohľadnení jej vnosu v sume 9.950 €, na vrátenie ktorého má nárok, ju súd pri správnom posúdení mal zaviazat' na zaplatenie sumy 55.410 € žalovanému. Záverom uviedla, že na splnenie výplatnej povinnosti by bola pre ňu primeranejšia lehota 90 dní, v ktorej určite bude schopná žalovaného včas vyplatiť.

7. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, lebo mal za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal v rozsudku základné chyby urobené pri spočítavaní, ktoré sa odrážajú aj vo vzájomnom vyrovnaní medzi stranami sporu. Uviedol, že masa a hodnota BSM, ako aj jednotlivých vecí patriacich do BSM, medzi

stranami sporu nie je sporná a bola určená buď dohodou strán, prípadne znaleckým posudkom. Celková hodnota majetku (súčet), ktorá bola prisúdená žalobkyni, však predstavuje súhrn 146.640,- € a nie 146.520,- € a celková hodnota majetku prisúdeného žalovanému predstavuje súhrnne 16.300,- €, a nie ako je uvedené v II. výroku rozsudku 16.420,- €. Namietal tiež, že osobné motorové vozidlo zn. VOLVO S 60 v hodnote 3.000,- € súd prikázal do jeho výlučného vlastníctva v rozpore s užívacím stavom a zhodnými návrhmi strán, aby bolo ponechané k užívaniu žalobkyne, s čím obe strany sporu súhlasili. Poukázal na to, že žalobkyňa toto vozidlo má v držbe po celý čas od zániku BSM (od 27.6.2012), s týmto nakladala a disponovala samostatne, bez jeho súhlasu, že nevie kde sa vozidlo nachádza a v akom je stave, a preto nesúhlasil s prikázaním predmetného vozidla do jeho výlučného vlastníctva. Súd prvej inštancie o tomto majetku rozhodol v rozpore i so zásadou, aby pokiaľ možno boli veci prikázané tomu účastníkovi, ktorý ich mal naposledy v držaní a u ktorého došlo k amortizácii (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 2.12.2003 sp.zn. 22Cdo 980/2003). Nesúhlasil s postupom súdu, pokiaľ započítal žalobkyni jej vnos do spoločného majetku vo výške 14.000,- €, vychádzajúc z hodnoty jej 2 - izbového bytu v čase prevodu na matku žalovaného. Z tejto hodnoty súd vyšiel napriek tomu, že žalobkyňa byt previedla za zostatkovú hodnotu členského podielu vo výške 598,- €. Podľa žalovaného aj keby mal tento byt v čase prevodu hodnotu 14.000,- €, táto suma nebola vynaložená na získanie spoločného majetku, nakoľko ju žalobkyňa nezískala. Z tohto dôvodu považoval započítanie tejto hodnoty v prospech žalobkyne za nesprávne, ktoré je v rozpore s právnou úpravou v ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Namietal ďalej, že súd prvej inštancie nezahrnul do masy BSM ním predložené pôžičky (okrem pôžičky od otca) z dôvodu, že žalobkyňa o týchto pôžičkách nevedela a žalovaný nepreukázal, čo z týchto pôžičiek nakúpil do masy BSM. Z vykonaného dokazovania pritom vyplynulo, že on sa staral o finančné zabezpečenie rodiny a z predložených zmlúv o pôžičke a výpisov z účtov je nesporné, že pôžičky boli poskytnuté a splácané, čo potvrdili svedeckými výpoveďami aj jednotliví veritelia. Uviedol, že pôžičky boli poskytnuté na chod domácnosti a v súvislosti s dokončovacími prácami na rodinnom dome a pozemku, resp. aj na nákup a údržbu (troch) motorových vozidiel, pričom v tom čase si nevedol evidenciu, na čo konkrétne predmetné pôžičky použil. Za tieto pôžičky kompletne opravil tiež sporné motorové vozidlo zn. VOLVO S 60, EVČ: KS-075 DS, čo uviedol na pojednávaní dňa 3.7.2014. Dokonca úver od spoločnosti VB Leasing splatil v celkovej výške 8.625,96 €, z toho po zániku BSM zaplatil sumu 239,60 €, ktorú súd neuznal, bol čerpaný na kúpu auta zn. TOYOTA Yaris, z predaja ktorého je zaviazaný zaplatiť žalobkyni čiastku 5.500,- €, resp. táto suma bola odrátaná od jej celkovej výplatnej povinnosti. Tento prepočet súdu považoval za nesprávny, pretože ak vozidlo zn. TOYOTA Yaris odpredal za čiastku 5.500,- €, iba polovica z tejto sumy mala byť odrátaná od výplatnej povinnosti žalobkyne, v súlade s ust. § 150 OZ, podľa ktorého pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Nesúhlasil ani s prikázaním nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX v k.ú. Q. X. - chaty súp. č. XXX na parcele č. XXX/XX, parcely registra „C“ č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere XXX m², parcely registra „C“ č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvorja o výmere XX m² do výlučného vlastníctva žalobkyne a navrhol tieto nehnuteľnosti prikázať do svojho výlučného vlastníctva z dôvodu, že najmä on sa pričínil o ich získanie a vybudovanie nehnuteľností, a to jednak svojou prácou, ale aj finančnými prostriedkami (predajom vlastného bytu, dar od otca). Žalobkyňa pritom viackrát na pojednávaní uviedla, že nemá finančné prostriedky na jeho vyplatenie a túto situáciu chce riešiť predajom predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaný naopak prehlásil, že je schopný vysporiadať žalobkyňu a predmetnú nehnuteľnosť chce ponechať pre spoločné deti, dokonca navrhol uzavrieť v tomto zmysle aj dohodu, na základe ktorej by vyplatil žalobkyňu vo výške 60.000,- € a ponechal jej potrebné zariadenie z domu (list žalovaného zo dňa 19.2.2013). Súd prvej inštancie neodôvodnil, prečo napriek jeho návrhu a skutočnostiam preukázaným v konaní (t.j. že sa viac pričínil o získanie tejto nehnuteľností a jeho solventnosť na vyplatenie podielu žalobkyne je výrazne lepšia, pričom nehnuteľnosť na rozdiel od žalobkyne nechce predať ale ponechať deťom) nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyni. V odôvodnení rozsudku v tomto smere absentuje uvedenie skutkových a právnych skutočností, na základe ktorých tak súd prvej inštancie rozhodol. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného súhlasila s tým, že napadnutý rozsudok vykazuje viaceré nedostatky a s námietkou, že súd prvej inštancie v rozpore so zhodnou vôľou strán vyporiadal osobné motorové vozidlo zn. Volvo S 60, ktoré od začiatku ona požadovala prikázať do svojho výlučného vlastníctva. Rovnako správne žalovaný poukazuje na požiadavku ustálenej rozhodovacej praxe, aby veci pokiaľ možno boli prikázané tomu účastníkovi, ktorý ich užíva, má v dispozícii a u ktorého došlo k ich amortizácii. Na škodu veci však závery plynúce z citovanej judikatúry, žalovaný neaplikuje aj na spoločný dom na Ružíne, ktorý ona dlhodobo, od odchodu žalovaného zo spoločnej domácnosti v roku

2012, užíva spolu s deťmi. Práve vzhľadom na dlhodobý užívací stav, ako aj s prihliadnutím na to, že žalovaný si obstaral po rozvode vlastné bývanie - dom v Budimíri, bolo namieste spoločné nehnuteľnosti prikázať do jej výlučného vlastníctva. Žalovaný nijako nepreukázal svoju solventnosť ju vyplatiť, naopak z jeho výpovede vyplynulo, že na obstaranie domu v Budimíri si zobral úver, preto je nepredstaviteľné, aby mohol získať ďalší úver. K námietke žalovaného ohľadne jej vnosu v hodnote 14.000 € (suma zodpovedajúca podľa názoru súdu hodnote družstevného bytu na P. ulici) podotkla, že správne mal byť tento vnos ocenený vo vyššej sume a zopakovala skutočnosti uvedené v jej odvolaní týkajúce sa prevodov, resp. výmeny bytov a skutočného úmyslu matky žalovaného D. Q. svoj byt darovať obom manželom. Pokiaľ ide o pôžičky od kamarátov žalovaného, súd správne tieto nezahrnul do masy BSM, nakoľko ona o týchto pôžičkách nemala žiadnu vedomosť a žalovaný nepreukázal, že by ich použil na potreby rodiny (čo sa ani nestalo). K vozidlu zn. Toyota Yaris uviedla, že nešlo o lízing auta, ale o úver poskytnutý na kúpu vozidla, ktorý bol zabezpečený dočasným (zabezpečovacím) prevodom vlastníckeho práva, preto toto vozidlo po celý čas patrilo do BSM a keďže ho žalovaný predal, bolo potrebné rovným dielom vysporiadať utŕženú kúpnu cenu. Záverom poukázala na to, že žalovaný v odvolaní nenamietal záver súdu o premlčaní pôžičky poskytnutej jeho otcom v sume 100.000,- Kč.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne poukázal na to, že byt č. 2 na P. XX v Q. odpredal kúpnu zmluvou zo dňa 16.2.2006 za kúpnu cenu 1.350.000,- Sk a vklad do katastra bol povolený katastrálnym úradom dňa 15.3.2006 pod č. V XXXXX/XXXX. Mal za to, že súd prvej inštancie správne započítal ako jeho vnos do BSM sumu 44.811,79 €, zaokrúhlene 44.812,- € (pri správnom prepočte sumy 1.350.000 Sk na eurá). K čestnému vyhláseniu svojej matky D. Q. uviedol, že s matkou v súčasnosti nemá dobré vzťahy a jej čestné vyhlásenie považuje za akúsi pomstu voči nemu. Pokiaľ ide o vnos žalobkyne v súvislosti s prevodom členských práv k bytu na jeho matku D. Q., mal za to, že predmetom vnosu do BSM môže byť len zostatková hodnota členského podielu vo výške 18.000,- Sk, v prepočte suma 598,- €, ktorá bola žalobkyňi zaplatená. Za nepravdivé označil tvrdenie žalobkyne, že prevodom členských práv k tomuto bytu na matku žalovaného došlo k zámene bytov a poukázal na to, že v zmluve o prevode členských práv taký úmysel vyjadrený nie je. Citoval ust. § 37 ods. 1 OZ a uviedol, že v prípade zmluvy o prevode členských práv k bytu na P. XX v Q. zo žalobkyne na jeho matku D. Q. uzatvorenej dňa 3.12.1999, rovnako aj v prípade darovacej zmluvy A. Q. na žalovaného k bytu na P. XX v Q., sú právne úkony jasne definované a zrozumiteľné, urobené v predpísanej právnej forme, teda bez akejkoľvek pochybnosti, o aké právne úkony ide, pričom uvedené skutočnosti neboli nikým spochybňované 13 rokov. Podľa tvrdenia žalobkyne jej vôľou bola urobiť zámennú zmluvu, ale táto jej terajšia vôľa je v zjavnom rozpore s písomným prejavom, teda formou právneho úkonu. D., že ako obdarovaný uzavrel darovaciu zmluvu k bytu na P. XX v Q. a nikdy to nevnímal inak. V tejto súvislosti poukázal na podstatné náležitosti zámennnej zmluvy upravenej v § 611 OZ, ktoré v danom prípade naplnené neboli. Navyše jeho matka previedla svoj byt výlučne na neho, a to zmluvou o darovaní (teda tento nespadal do BSM a bol v jeho výlučnom vlastníctve), tento byt ako jeho výlučný vlastník predal a kúpnu cenu použil na zhodnotenie spoločnej nehnuteľnosti v k.ú. Q. X.. Podľa žalovaného táto investícia má byť považovaná za zhodnotenie BSM z jeho vlastných zdrojov. Pokiaľ ide o pôžičku, túto nepovažuje za premlčanú, nakoľko veriteľ aj dlžník v konaní potvrdili, že došlo k dohode o zmene splatnosti dlhu pred uplynutím premlčacej lehoty a tento dlh bol ním (dlžníkom) už uhradený. V žiadnom prípade nešlo z jeho strany o plnenie premlčaného dlhu a keďže pôžičku uhradil sám v celom rozsahu, nemohol ju súd prikázať obom stranám sporu a musela sa prejaviť vo finančnom vyrovnaní. Podľa názoru žalovaného bolo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané poskytnutie daru vo výške 300.000,- Kč, čo potvrdzuje zmluva, výpoveď otca a aj výpoveď žalobkyne, podperne tiež na to nadväzujúce zakúpenie (za tieto peniaze) v r. 2000 pozemku a začatie prípravy stavby domu, o čom svedčí zápis na liste vlastníctva č. XXX k.ú. Q. X., kde titulom nadobudnutia je V-1593/2000. Z týchto dôvodov žalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. V odvolacej duplike k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 14.3.2018 žalovaný zotrval na svojich vyjadreniach týkajúcich sa vnosov do majetku BSM pri jednotlivých bytoch. Trval tiež na tom, že byty neboli zamenené, ale prevedené tak ako to uviedol vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne zo dňa 16.3.2018. Nemôže to zmeniť ani čestné vyhlásenie jeho matky, ktoré žalobkyňa predložila v tomto konaní, ku ktorému uviedol, že so svojou matkou nevychádza dobre a toto vyhlásenie vníma ako jej pomstu. Čo sa týka premlčania pôžičky poskytnutej mu jeho otcom vo výške 100.000,- Kč, záver súdu prvej inštancie v tomto smere je v súlade so stanoviskom a v prospech žalovaného, pokiaľ súd uznal a započítal toto plnenie žalovaného do celkového vysporiadania BSM, považujúc za správne, aby pri vysporiadaní BSM obaja spoluvlastníci boli zaviazaní uhradiť takýto dlh v rovnakom pomere.

11. V sťažnosti na postup odvolacieho súdu doručenej predsedníčke Krajského súdu v Košiciach dňa 17.3.2022, ktorá v časti vecných námietok bola odstúpená prejednávajúcemu senátu (č.l. 394 spisu), žalovaný uviedol, že od doby vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie sa zmenilo viacero podstatných skutočností. Žalobkyňa v dome už viac ako tri roky nebýva, býva u svojho priateľa, o spoločnú nehnuteľnosť sa vôbec nestará a syn T., o ktorého sa mala starať, bol na základe rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 9P/55/2019 zo 6.7.2020 zverený do jeho osobnej starostlivosti, žije u neho a s matkou (žalobkyňou) sa stýka len sporadicky. Keďže od vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie ceny nehnuteľností enormne vzrástli, zvýšila sa predajná cena domu, žalobkyňa má v pláne ho predať a na ňom na jeho úkor zarobiť. Žalovaný mal za to, že potvrdenie napadnutého rozsudku za týchto okolností by nebolo spravodlivé.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolania strán ako podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenými osobami (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolania žalobkyne a žalovaného sú čiastočne dôvodné, napadnutý rozsudok nie je zákonný a vecne správny, pretože súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil požiadavkami zákona a ustálenej právnej praxe v procese hodnotenia vykonaných dôkazov a spor nesprávnym spôsobom právne posúdil predovšetkým v otázke tzv. širšieho vyporiadania BSM, v dôsledku čoho aj konečnú náhradovú povinnosť žalobkyne určil v nesprávnej výške. Súd pochybil tiež, pokiaľ nerešpektoval vôľu strán vo vzťahu k spôsobu vyporiadania osobného motorového vozidla zn. Volvo S 60, EČV: KS-075 DS patriaceho do BSM, ktoré strany sporu zhodne navrhovali aj v súlade s užívacím stavom prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyne. V prejednávanej veci podľa posúdenia odvolacieho súdu sú preto naplnené uplatnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a neboli splnené zákonné podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku podľa ust. § 387 CSP, ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP), preto odvolací súd vecne nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie procesným postupom podľa ust. § 388 CSP zmenil a vo veci rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

13. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho konania z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu prednesených relevantných námietok a argumentov strán odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní a právnom posúdení riešeného sporu použil síce správne hmotnoprávne normy (ustanovenia § 143, § 144, § 145 ods. 1 a 2, § 148 ods. 1, § 149 ods. 3 a § 150 Občianskeho zákonníka), ktoré ale čiastočne nesprávnym spôsobom vyložil a aj aplikoval na zistený skutkový stav, pričom pri rozhodovaní nevzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a prednesov strán vyplynuli a na ktoré strany poukazovali v konaní a vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a požiadavkami právnej praxe. Zo zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil zákonu plne nezodpovedajúce závery o právach a povinnostiach strán a taktiež nesprávny záver o povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanému sumu 82.746,08 € na vyrovnanie jeho podielu z vyporiadaného majetku patriaceho do zaniknutého BSM.

14. Podľa ust. § 143 OZ v bezpodielovom spoluvlastníctve je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

15. Podľa ust. § 150 OZ pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu nahradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

16. Z ust. § 143 Občianskeho zákonníka vyplýva, že predmetom BSM sú všetky hmotné veci (hnuteľné aj nehnuteľné), ktoré nadobudol niektorý z manželov zákonom dovoleným spôsobom (zmluvou, spracovaním, vydržaním a pod.) za trvania manželstva, okrem vecí nadobudnutých len jedným z manželov dedením, darovaním alebo na základe reštitučných predpisov alebo vecí slúžiacich osobným potrebám alebo výkonu povolania len jedného z manželov. Z toho vyplýva, že z bezpodielového spoluvlastníctva zákon vyníma veci, v prípade ktorých je namieste, aby so zreteľom na spôsob ich nadobudnutia alebo účel, tvorili oddelený (samostatný) majetok manželov, a teda je ustanovená vyvrátená právna domnienka, že majetok nadobudnutý za trvania manželstva v zásade patrí do BSM. Táto domnienka platí až do doby, kým nie je preukázaný opak. V prípade sporu potom platí, že ten z manželov, ktorý tvrdí skutočnosti, ktoré aj v takom prípade vec z bezpodielového spoluvlastníctva vylučujú, príp. že určitý majetok je v jeho výlučnom vlastníctve a nie v BSM, musí to preukázať a na ňom spočíva dôkazné bremeno ohľadne týchto skutočností (porov. napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 4009/2007, 22Cdo 2615/2004 z 19.9.2005).

17. Na rozdiel od vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva dohodou, pri ktorom platí zmluvná voľnosť, v prípade vyporiadania BSM rozhodnutím súdu zákon v ust. § 150 OZ stanovuje zásady vyporiadania, ktoré sú pre súd záväzné. Vzhľadom na charakter hypotézy právnej normy (§ 150 OZ), pod ich záväznosťou však treba rozumieť iba povinnosť súdu v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo dané skutočnosti, uvedené v príkladnom výpočte ust. § 150 OZ, nevzal do úvahy. Prioritnou zásadou vyjadrenou v zákone je zásada, podľa ktorej „podiely oboch manželov sú rovnaké“. Od tejto zásady sa súd môže odchýliť len výnimočne, najmä vtedy, ak sú dané dôvody definované v zákone. Z právnej úpravy v ust. § 150 OZ vyplýva aj to, že toto ustanovenie obsahuje skutočnosti, pri existencii ktorých sa súd musí odchýliť od uvedenej prioritnej zásady rovnosti podielov oboch manželov (princíp parity) - aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a povinnosti nahradiť, čo sa zo spoločného vynaložilo na osobný majetok jedného z manželov. Zákon obsahuje aj právnu úpravu, ktorá dáva súdu značnú mieru úvahy, ktoré skutočnosti a do akej miery pri odchýlke od uvedenej zásady rovnosti podielov, vo svojom rozhodnutí zohľadní. Okrem typických skutočností, ktoré súd spravidla v rozhodnutí zohľadní a ktoré zákon v ust. § 150 OZ vymenúva iba príkladmo, ustanovenia zákona umožňujú, aby súd pri vyporiadaní zohľadnil aj iné skutočnosti v zákone nevymenované. Právna úprava sa nevyjadruje ani k výške (sume), ktorú má súd zohľadniť pri ustálení konečného vyporiadania. Ust. § 150 OZ je právnu úpravou, ktorého hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom a ktorá ponecháva súdu, aby podľa svojho uváženia v konkrétnej veci, túto sám vymedzil. Snahou zákonodarcu je umožniť tzv. širšie vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pod ktorým sa rozumie vyporiadanie všetkých majetkových hodnôt vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva. Preto súd v rámci vyporiadania BSM vyporiada nielen vzájomné záväzky manželov vyplývajúce z ich spolužitia, ale vyporiada aj záväzky manželov vo vzťahu k tretím osobám. V rámci vyporiadania treba zdôrazniť, že hoci sa vyporiadanie týka aj záväzkov bývalých manželov voči tretím osobám, toto vyporiadanie sa nedotkne vzťahu manželov a tretích osôb; ide totiž o vyporiadanie vzťahov vo vnútri bezpodielového spoluvlastníctva.

18. V právnej praxi je ustálený názor, podľa ktorého ak bola za trvania BSM získaná vec z prostriedkov patriacich výlučne jednému z manželov (napr. z peňazí, ktoré mal už v čase pred uzavretím manželstva alebo ktoré sám získal darovaním, predajom veci v jeho výlučnom vlastníctve a pod.), táto sa nestáva predmetom bezpodielového spoluvlastníctva, ale je vo výlučnom vlastníctve toho z manželov, kto ju takto získal (napr. R 42/1972). Tak je to v bežných prípadoch kúpy veci jedným z manželov z jeho výlučných zdrojov, resp. prostriedkov, keď ju od predávajúceho kupuje sám (vo svojom mene) pre seba a druhý z manželov sa na takejto kúpe nijako nepodieľa. O nadobudnutí veci za výlučné prostriedky len jedného z manželov však nemožno uvažovať v prípade, ak je vec nadobudnutá za prostriedky získané pôžičkou, aj keď ju dojednal len ten manžel, ktorého výlučné prostriedky boli neskôr použité na jej splatenie. Bývalý Najvyšší súd ČSR už v rozsudku z 28.11.1969 sp. zn. 8Cz 36/69, R 50/1970 zaujal právny názor, že „ak vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý napr. uzavrel vlastným menom zmluvu o pôžičke, a ak boli takto získané peniaze použité na kúpu určitej veci, t.j. ak bola za ne získaná majetková hodnota, patrí aj táto hodnota, za splnenia podmienok uvedených v ust. § 143 OZ a bez ohľadu na to, či bola zmluva o pôžičke platne uzatvorená, do bezpodielového spoluvlastníctva. K záväzku manžela, ktorý takto zaobstaral peniaze a je povinný ich vrátiť (či už ako plnenie zo zmluvy o pôžičke alebo ako neoprávnený majetkový prospech v prípade neplatnej zmluvy) a ktorý ich vynaložil v skutočnosti na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. To, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok zo svojho, mu

má byť nahradené zo spoločného majetku druhým manželom však len vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorého sa každému z nich dostáva z bezpodielového spoluvlastníctva (porovnaj R 57/1970, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 2345/2003, tiež rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 117/2012 zo dňa 13.8.2015).

19. V danom prípade súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania v súlade so zákonom posúdil základnú otázku rozsahu hnutel'ného a nehnuteľného majetku ako aj majetkových práv (hodnoty obchodných podielov) patriacich do zaniknutého BSM strán, ktorý (rozsah) správne určil podľa stavu v čase zániku BSM, t.j. ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva 27.6.2012, pričom správne ustálil aj (všeobecnú) hodnotu vyporiadávaných spoločných vecí a majetkových práv, vychádzajúc pri tomto posúdení zo zhodných tvrdení strán, prípadne zo znaleckých posudkov. Strany sporu v podaných odvolaniach nespochybovali správnosť zariadenia jednotlivých vecí (hnuteľných a nehnuteľných, ako aj obchodných podielov) do BSM, namietali len pochybenia v úvahách a postupe súdu prvej inštancie v rámci tzv. širšieho vyporiadania majetkových hodnôt vyplývajúcich zo zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, v otázkach posúdenia tzv. vnosov z oddeleného majetku manželov a poskytnutých pôžičiek (a ich výšky), ktoré podľa tvrdení strán boli, resp. mali byť vynaložené z ich výlučných prostriedkov na obstaranie majetku v BSM.

20. Odvolací súd zastáva názor, že v rámci tzv. širšieho vyporiadania BSM žalovanému nesporne bolo (je) potrebné nahradiť prostriedky investované z jeho oddeleného majetku (získané predajom 4-izbového bytu na P. ul. v Q. v jeho výlučnom vlastníctve) na nadobudnutie spoločnej nehnuteľnosti v kat. území Q. X., avšak tento vnos do spoločného majetku mu môže byť nahradený (len) vo výške rozdielu kúpnej ceny 1.350.000 Sk (v prepočte 44.812 €) získanej predajom svojho bytu a všeobecnej hodnoty členského podielu k 2-izbovému bytu vo výlučnom vlastníctve žalobkyne vo výške 14.000,- €, ako ju zistil súd prvej inštancie, ktorý žalobkyňa bezodplatne previedla na matku žalovaného A. Q.. Uvedené skutočnosti boli v konaní preukázané čestným prehlásením D. Q. (č.l. 209 spisu), v ktorom menovaná prehlásila, že svoj 4-izbový byt previedla v úmysle darovať ho nielen svojmu synovi - žalovanému, ale i žalobkyňi, resp. pri uzavretí darovacej zmluvy mala takú vôľu, pretože žalobkyňa na ňu bezplatne previedla svoj 2-izbový byt na P. XX v Q., resp. členský podiel v bytovom družstve. Vzhľadom na uvedené vnos žalovaného vynaložený na spoločný majetok z jeho výlučných prostriedkov preto správne bolo potrebné započítať vo výške 30.812,- € (44.812 - 14.000), a nie vo výške 44.812,- € ustálenej súdom prvej inštancie. Pokiaľ ide o sumu 14.000,- €, aj podľa úvahy odvolacieho súdu túto hodnotu v širších súvislostiach je potrebné považovať za tzv. vnos žalobkyne vynaložený na nadobudnutie spoločného majetku z jej výlučného majetku, predstavujúci majetkovú hodnotu pre žalobkyňu reálne dosiahnuteľnú v prípade realizovaného odplatného prevodu členských práv a povinností (členského podielu) v bytovom družstve na tretiu osobu. Podľa záverov právnej praxe za tzv. vnos jedného z manželov do BSM, t.j. (povedané slovami zákona) to, čo tento manžel vynaložil na spoločný majetok a má právo požadovať, aby mu zo spoločného majetku bolo uhradené, totiž treba považovať nielen peniaze, ktorými prispel na zaobstaranie alebo zhodnotenie spoločnej veci, ale aj hodnotu jeho majetku, ktorá bola použitá na rovnaký účel (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 2160/2004 z 21.6.2005). Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie považuje za správne a spravodlivé v danom prípade vyjsť zo stavu obvyklej (trhovej) ceny členského podielu v bytovom družstve, t.j. z hodnoty, za akú bolo možné v danom mieste a čase toto právo nadobudnúť. Suma 14.000,- € zároveň predstavuje majetkovú hodnotu, ktorou sa žalobkyňa týmto spôsobom pričínila (zaslúžila) o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku. Nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, že takéto započítanie je v rozpore s právnou úpravou ust. § 150 OZ, ale naopak v pomeroch posudzovaného prípadu je zohľadnenie tejto majetkovej hodnoty žalobkyne vynaloženej na spoločný majetok, v úplnom súlade so zásadami vyporiadania BSM ustálenými právnou praxou a zároveň zodpovedajúce tiež požiadavke spravodlivého vyporiadania všetkých majetkových hodnôt vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva. Stranám sporu takto nimi vynaložené výlučné prostriedky pri celkovom vyporiadaní (z hodnoty majetku v BSM) však majú byť nahradené iba vo výške zodpovedajúcej ich spoluvlastníckym podielom v rozsahu 1/2, t.j. žalobkyňi vo výške 7.000,- € (14.000 : 2) a žalovanému vo výške 15.406,- € (30.812 : 2).

21. So zreteľom na zásady vyporiadania BSM v zmysle ust. § 150 OZ žalovaný má právo žiadať, aby pri vyporiadaní v jeho prospech boli zohľadnené (nahradené) rovnako aj prostriedky z pôžičky poskytnutej mu za trvania manželstva jeho otcom J. Q. vo výške 100.000,- Kč, v prepočte podľa menového kurzu platného ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu dňa 30.3.2022 - $100.000 : 24,450 \text{ CZK}/1\text{€} = \text{suma } 4.090,- \text{ €}$ (1/2 spoluvlastníckemu podielu žalovaného z BSM zodpovedá suma 2.045,- €), ktoré podľa zhodných

tvrdení strán boli vynaložené na obstaranie spoločných nehnuteľností v k.ú. Q. X.. Manželia sa totiž aj na spoločných dlhoch musia podieľať v rovnakom pomere, v akom sa podieľajú na spoločnom majetku (k uvedenému porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 2433/99 zo dňa 17.1.2001). Podľa potvrdenia zo dňa 15.6.2015 (č.l. 211 spisu) žalovaný túto pôžičku svojmu otcovi J. Q. vrátil (splatil) v celom rozsahu k 15.6.2015, teda po rozvode manželstva zo svojich výlučných prostriedkov. Nakoľko spoločný dlh manželov z tejto pôžičky v čase vyporiadania BSM (ku dňu 30.3.2022, kedy o vyporiadaní rozhodol odvolací súd) bol už v celom rozsahu splatený, podľa názoru odvolacieho súdu tento dlh nebolo možné pri vyporiadaní prikázať na zaplatenie jednému z manželov, príp. obom manželom, ale sumu 100.000,- Kč je potrebné vyporiadať v zmysle ust. § 150 OZ ako vnos z jeho strany vynaložený na spoločný majetok (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 22Cdo 1151/2007 z 23.4.2008).

22. Za celkom opodstatnené odvolací súd považuje tiež odvolacie námietky strán, že súd prvej inštancie nesprávnym spôsobom vyporiadal osobné motorové vozidlo zn. Volvo S 60 EVČ: KS 075DS, pokiaľ pri rozhodovaní nevzal do úvahy nimi zhodne prejavenu vôľu toto motorové vozidlo prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá ho od rozvodu manželstva doposiaľ užíva.

23. Strany sporu dôvodne namietali v podaných odvolaniach i nesprávnosti v označení vyporiadávaných nehnuteľností, názve obchodnej spoločnosti Motoshop, s.r.o., rôznych počítačických chýb a iných zrejmych nesprávností vo výroku i odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré pochybenia súd prvej inštancie napravil procesným postupom podľa ust. § 224 CSP a vydaním opravných uznesení pred rozhodnutím odvolacieho súdu.

24. Žalovaný v podanom odvolaní však celkom neopodstatnene spochybňoval správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, pokiaľ do vyporiadania súd nezahrnul ním tvrdené a preukazované pôžičky na základe zmlúv ním uzatvorených s fyzickými osobami, ktoré podľa názoru súdu prvej inštancie nebolo možné vyporiadať už z toho dôvodu, že nebolo preukázané (ani tvrdené), aby tieto prostriedky boli použité na obstaranie (nadobudnutie) konkrétneho (hnuteľného alebo nehnuteľného) majetku patriaceho do masy BSM. Právny názor a závery súdu prvej inštancie v tejto otázke sú v plnom súlade so závermi súdnej praxe, podľa ktorých ak sú peniaze výlučne patriace jednému manželovi vynaložené na bežnú spotrebu, nemožno za taký výnos do spoločného hospodárenia požadovať náhradu; náhrada za prostriedky vnesené do spoločného majetku manželov prichádza do úvahy iba v tých prípadoch, keď sú výlučné peniaze použité súčasne so spoločnými prostriedkami manželov na obstaranie určitej veci, a to za predpokladu, že taká vec ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov existuje, resp. nebola spotrebovaná či nestratila hodnotu (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 1030/2008).

25. Podľa posúdenia odvolacieho súdu v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo hodnoverne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané ani tvrdenie žalovaného o darovaní finančných prostriedkov v sume 300.000,- Kč jeho otcom J. Q. (popri poskytnutej pôžičke v rovnakej výške 300.000,- Kč, z ktorej pri vyporiadaní bola zohľadnená suma 100.000,- Kč, vrátená z výlučných prostriedkov žalovaného po rozvode manželstva) a odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný vzhľadom na rozporné tvrdenia strán neunesol v spore dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že darované prostriedky boli použité na obstaranie konkrétnej (hnuteľnej alebo nehnuteľnej) veci nadobudnutej do spoločného majetku.

26. Spoločné nehnuteľnosti a chatu evidované na LV č. XXX a XXXX v k.ú. Q. X. obec Q. P., súd prvej inštancie v súlade so zákonom (§ 150 OZ) a na podklade správnej právnej úvahy prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorej svedčí hľadisko ich účelného využitia na bývanie a zohľadniac zároveň, že žalovaný sa z nehnuteľnosti odsťahoval a svoju bytovú potrebu má trvalým spôsobom zabezpečenú v rodinnom dome v P., ktorého je vlastníkom. Na vecnej správnosti úvahy súdu nič nemenia ani skutočnosti, na ktoré žalovaný poukazoval v odvolacom konaní, pokiaľ uviedol, že žalobkyňa v súčasnosti býva u svojho priateľa a ich spoločný syn T., nar. 10.1.2004, ktorý s ňou býval (v súčasnosti už plnoletý, pozn. odvolacieho súdu) sa nasťahoval k nemu a rozhodnutím Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 6.7.2020 bol zverený do jeho opatery a starostlivosti. Žalovaný totiž týmito tvrdeniami v odvolacom konaní nespochybnil skutkové zistenie súdu, že žalobkyňa nemá svoje bývanie trvale zabezpečené iným spôsobom, než vo vyporiadávanej nehnuteľnosti patriacej do zaniknutého BSM. Pokiaľ argumentoval tým, že o získanie a nadobudnutie nehnuteľností sa pričínil najmä on a svojou výrazne lepšou solventnosťou na vyplatenie podielu žalobkyne, ďalej že žalobkyňa plánuje dom predať, tieto tvrdenia v konaní hodnoverným spôsobom nepreukázal. V kontexte uvedených námietok

žalovaného odvolací súd opakovane poukazuje na to, že na nadobudnutí spoločných nehnuteľností sa podieľala (prispela) hodnotou svojho oddeleného majetku (bod 19. odôvodnenia) rovnako i žalobkyňa, teda nielen žalovaný, preto je dôvodné pri vypořádání nehnuteľností zohľadniť i túto okolnosť a súd prvej inštancie nepochybil vo svojej úvahe, pokiaľ spoločné nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne s uložením jej peňažnej povinnosti na vyrovnanie podielu žalovaného.

27. Odvolací súd za správny považuje i postup súdu prvej inštancie, pokiaľ do vypořádania nezahrnul obchodný podiel v spoločnosti AVK MOTO, s.r.o., keďže vzhľadom na jeho nulovú majetkovú hodnotu zistenú znaleckým dokazovaním, jeho vypořádanie by nemalo žiadny vplyv na konečné vyrovnanie. Obchodný podiel je majetkovým právom oceneľným v peniazoch, ktoré sa zo zákona stáva súčasťou BSM v prípade, ak ho jeden z manželov nadobudol za trvania manželstva ako spolovník v spoločnosti z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Hodnota obchodného podielu patriaceho do BSM sa preto pri vypořádání započítava do hodnoty spoločného majetku a druhému z manželov prislúcha nárok na vyplatenie zodpovedajúcej protihodnoty (k uvedenému pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 168/2005, R 27/2007).

28. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd procesným postupom podľa ust. § 388 CSP zmenil vecne nesprávny rozsudok súdu prvej inštancie a vypořadával jednotlivé huteľné veci, nehnuteľné veci a majetkové práva patriace do zaniknutého BSM spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku a výplatnú povinnosť žalobkyne voči žalovanému určil vo výške 75.811,- €, ktorú je povinná žalovanému zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzajúc z celkovej hodnoty spoločne nadobudnutých huteľných, nehnuteľných vecí a obchodného podielu v súhrnnej výške 162.820,- € a pri zásade rovnosti podielov strán, predstavuje podiel žalobkyne i žalovaného sumu 81.410,- €. Do výlučného vlastníctva žalobkyne boli prikázané veci v hodnote 149.520,- € a žalovanému boli prikázané veci a majetkové práva v hodnote 13.300,- €, preto na vyrovnanie podielov z BSM (keďže podiely oboch manželov na majetku nadobudnutého do BSM sú rovnaké) by bola žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému sumu 68.110,- € (81.410 - 13.300). Pri rešpektovaní zásad v zmysle tzv. širšieho vypořadania navrhovaného stranami sporu, zo spoločného majetku patrí žalovanému náhrada vnosov do spoločného majetku vo výške zodpovedajúcej veľkosti jeho podielu, ktorého sa stranám (i žalobkyni) dostáva z BSM, t.j. v sume 17.451,- € (15.406 + 2.045) a žalobkyňa patrí náhrada vnosu z jej oddeleného majetku vo výške 7.000,- €. Zároveň žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňu polovicu zo sumy 5.500,- € (t.j. 2.750,- €) získanej predajom spoločného motorového vozidla zn. Toyota Yaris, s ktorým po rozvođe manželstva nakladal v rozpore s ust. § 145 ods. 1 OZ (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cz 51/1980, Zborník IV, s. 496). So zreteľom na uvedené, konečnú výplatnú povinnosť žalobkyne na vyrovnanie hodnoty podielu žalovaného z BSM odvolací súd určil v sume 75.811,- € (68.110 + 17.451 - 7.000 - 2.750), ktorú je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

29. Odvolací súd rozhodol zároveň o poplatkovej povinnosti strán. Vychádzajúc z hodnoty vypořadavanej masy BSM a ostatných vypořadovaných hodnôt v sume 162.820,- € (146.000 + 3.520 + 13.300), podľa položky č. 6 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, je súdny poplatok za vypořadanie bezpodielového spoluvlastníctva 3 % z tejto hodnoty, t.j. 4.884,50 €. Na zaplatenie súdneho poplatku za vypořadanie BSM odvolací súd zaviazal každú zo sporových strán rovným dielom vo výške 2.442,25 € a uložil žalobkyňu a žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok spoločne a nerozdielne na účet Okresného súdu Košice - okolie v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

30. Vzhľadom na zmenu napadnutého rozsudku, rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 2 CSP o trovách celého konania.

31. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

32. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že i z hľadiska rozhodovania o trovách konania predstavuje spor o vypořadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov konanie svojho druhu, výnimočnosť

ktorého oproti iným sporovým konaniam je daná jednak neviazanosťou súdu návrhmi strán ohľadne spôsobu ich majetkového vyporiadania, keďže spôsob vyrovnania vzťahu spoluvlastníkov z ich zaniknutého BSM, vyplýva z právneho predpisu (§ 216 ods. 2 CSP) a spočíva tiež v tom, že rozhodnutie, ktorým súd vyporiadáva zaniknuté BSM obvykle (pokiaľ nie sú dané skutočnosti zakladajúce disproporciu podielov) vychádza z rovnosti podielov oboch manželov na spoločnom majetku (§ 150 veta prvá OZ). Je potrebné mať na zreteli tiež skutočnosť, že uplatnenie vyporiadania BSM na súde jedným zo spoluvlastníkov je najčastejšie dôsledkom odlišných predstáv o usporiadaní spoločných majetkových hodnôt a práv oboch spoluvlastníkov, pričom vyporiadanie súdom je preto nevyhnutne v záujme oboch strán, a teda nielen v záujme tej z nich, ktorá podala žalobu na súde. Za tohto stavu nemožno vyvodzovať procesný úspech strany len zo skutočnosti, že strana podala žalobu na súde a súd na jej základe bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadal. I v danom prípade súd pri vyporiadaní BSM strán vyšiel z rovnosti ich podielov na spoločnom majetku. Za tohto stavu odvolací súd nemohol o trovách konania vo vzťahu medzi stranami sporu rozhodnúť podľa ich procesného úspechu, pričom v širších súvislostiach nevzhliadol takú skutočnosť, ktorá by konečné znášanie vlastných trov každou zo strán, činila nespravodlivým. Preto odvolací súd rozhodol o trovách celého konania tak, že v súlade s ust. § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna z nich nemá právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 2 : 1 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).